

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • únor 2021 • Ročník XXVI

Pan Někdo a Pan Nikdo

*Sváteční bohoslužby
díkůčinění se konaly
v neděli 11. října 2020.*

*O krásnou výzdobu
se tradičně postarala
rodina Jancykova.*

*Naše Země je bohatá, važme si
všech jejích darů a pečujme o ně.*

Kázání: (Jakub 2, 1–13)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v listě Jakuba 2, 1-13. Tam čteme:

- 1** Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.
- 2** Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem a v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech.
- 3** A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: „Posaď se na tomto čestném místě,“ kdežto chudému řeknete: „Ty postůj tamhle, nebo si sedni tady na zem.“
- 4** Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestalí se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně?
- 5** Poslyšte, moji milovaní bratří: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?
- 6** Vy jste však ponížili chudého. Cožpak vás bohatí neutiskují? Nevlácejí vás před soudy?
- 7** Nemluví právě oni s pohrdáním o slavném jménu, které bylo nad vámi vysloveno?
- 8** Jestliže tedy zachováváte královský zákon, jak je napsán v Písmu: „Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,“ dobře činíte.
- 9** Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení.
- 10** Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem.
- 11** Vždyť ten, kdo řekl: „Nezcižolžíš,“ řekl také: „Nezabiješ.“ Jestliže necižolžíš, ale zabiješ, přestupuješ zákon.
- 12** Mluvte a jedněte jako ti, kteří mají být souzeni zákonem svobody.
- 13** Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

Pan Někdo a Pan Nikdo

Dokončení z 1. strany

Milí bratři a milé sestry,

i ta první církev byla složená z lidí, jako jsme my, proto tento list byl napsaný věřícím. Právě křesťané si nemají plést víru v Krista s předcházením si lidí. Nepletme si to, co nám nabízí víra, co se dá čekat od Boha, s tím, co se dá vytěžit z lidí – píše Jakub. My lidé se často necháme ovlivnit tím, koho vidíme před sebou – s kým máme tu čest. Prostě dáme na ten první pohled. Známe i citát: „Láska na první pohled!“ Ale, co s dalšími pohledy? Jaké jsou? Každý náš pohled je jiný a mění se den, co den. Ale mění se k lepšímu? Mění se na pohled Boží? Každý máme své pohledy - konzervativní, liberální, předsudkové, nebo si prostě řekneme „záleží na úhlu pohledu.“

Jakub na konci věty ještě dodá: „nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.“ Tak jaký úhel pohledu mám tady praktikovat? Vždyť všichni jsme tak rozdílní. Jenže jako křesťané tohle nedělejte. Dobrý křesťan by tohle neměl dělat. Tyto dvě výpovědi – začátek a konec verše – stojí proti sobě jako alternativa. Jako protiklad. Buď naše víra spočívá v tom, čemu věřil Ježíš, co On považoval za slavné, anebo v tom, že nadbíháme některým lidem. A tak buď spoléháme na stejné hodnoty jako Ježíš – a nebo to není ježíšovská víra. A pro lepší pochopení nám Jakub řekne příklad.

Boháč a chudák. Je tady znát určitá ironie a smysl pro humor. Ten bohatý muž je skutečně „pan Někdo“! Doslova znamená, a to je Jakubův novotvar: „zlatoprstenný“. On nemá jen nějaký prstýnek na ruce, on je navlečený do zlatého prstenu! Nejde o to, že je bohatý, ale že to všichni musí vidět. Člověk, který dává okázale najevo, že fakt má prachy (asi nějak takhle – peníze, prsteny, řetízky, auto).

A pak do stejného shromáždění přijde chudák, který je charakterizován tak, že má špinavé šaty (kožešina). Do kostela ve špinavých šatech se přece nechodí, to je často pravidlem, které je zlatým písmem napsané na našich veřejných kostela. Špína, nečistota a smrad nejsou vhodné pro náš kostel. A přece, i když jsme všichni na pohled hezky oblečení, přicházíme se svou špinou. A tady je ta ironie. Jaká je tedy naše zbožnost, náboženství, víra? Neštítíme se špíny tohoto světa? A co je špína, která pošpiňuje naši víru? Kdo rozhoduje o právu vstupu do kostela? Bohatého člověka, bratři a sestry, začneme rychle obskakovat. Připravíme čestnou lóži, přineseme polštářek pod zadek. A nemůžeme se divit, když modlitebna už nutně potřebuje

opravu? Jen za to, co má ten muž na ruce, by se dala postavit nová! A pak vstoupí chudák. „Hele, hele, ty se postav támhle do kouta, ať tě radši není moc vidět. Nebo si sedni tady na zem, jinde pro tebe místo není.“

Asi i nám by se odpovídalo něco jiného, než odpověděl Jakub sám. Těžko by se nám tvrdilo, že toho páchnoucího bezdomovce posadíme uctivě do první lavice (ne-li hned do farářské) a tomu důležitému hostu řekneme: „Zalez si někde do kouta.“

Dvě velmi rozdílné reakce. Po lidsku jsme soudili a roztříbili. Jednoho jen utvrdili v jeho namyšlenosti a druhého srazili ještě hloub, než byl předtím. Jakub nás tu vede i k tomu, abychom si uvědomili své vlastní reakce, často podvědomé. Co to s námi udělá, když se setkáme s viditelným úspěchem a bohatstvím? A co pocítíme, když narazíme na ještě viditelnější bídu a ubohost? Jak zareagujeme? Fascinace majetkem a mocí jistě znamená nemalé pokušení. Bohatý člověk je v našich očích víc užitečný. Prostě jsme takhle navyklí – chovat se uctivě k těm, kdo se tváří, že bychom se k nim chovat uctivě měli.

Hrajeme si na znalce lidí, soudíme a škatulkujeme. Nadržujeme bohatým a chudí nás nezajímají. Z pohledu Božího království fascinace bohatstvím ztrácí smysl! Když soudíme, koledujeme si o stejný soud. Když jsme milosrdní, koledujeme si o milosrdenství.

Právě chudáky přece Bůh vyvolil, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království! Když Ježíš blahoslaví chudé, neoslavuje chudobu. Zaslubuje, že ti, kteří v tomto životě o všechno přišli a zůstaly jim jen oči pro pláč, v tom budoucím věku nevyjdou naprázdno. Proto nemá smysl nechat se fascinovat oslnivým a mámvivým leskem věcí, ze kterých na věčnosti nezbude vůbec nic! Ti chudí jsou bohatí vírou, protože nic jiného nemají.

Když Jakub vytýká „Vy jste však ponížili chudého“, používá výraz, který může také znamenat „vy jste mu určili hodnotu.“ Vy jste toho chudáka onálepkovali a došli jste k tomu, že jeho hodnota je velmi nízká. Šikanujete ho za to, jak vypadá. A k tomu všemu ještě neomaleně straníte bohatým, zrovna těm, kteří vám ubližují. Jako křesťané bychom měli svým jednáním lidem dosvědčovat právě jejich jedinečnou hodnotu. Jak bohatým, tak chudým. Garantem jedinečnosti každé lidské bytosti zůstává Bůh.

Možná si teď v duchu říkáme: Ne ne, Jakube, my přece neděláme rozdíly! Do našeho kostela můžou všichni, dveře máme dokořán otevřené

a místa máme dost i pro nevěřící. Ale nezarazilo by nás, kdyby přišel k nám do kostela někdo, kdo má velké tetování, náušníci v obočí nebo červené vlasy? Jak zareagujeme na Roma, Araba nebo homosexuála? Je to tak, hrajeme si na svém písečku, kde platí naše pravidla. Máme pevně stanovené hranice, a když je někdo překročí, tak jsme ochotní střílet. Dům Boží se stal domem člověka, který si sám vybírá, kdo tam může, soudí tam podle svého vlastního zákona a Bůh, ten skutečný Bůh je už jenom pojem. Jakub nám ve svém listě řekne, že nemáme stranit nikomu. Máme křesťansky milovat všechny stejně, a pokud to porušujeme, je to chyba, ať už straníme komukoliv.

Ve společenství křesťanů by nemělo panovat jakékoli nadřování nebo ponižování a veškeré vztahy mezi bratřími a sestrami by měl spravovat jediný, královský zákon: „Milovat budeš bližního jako sebe sama.“ Královský proto, že je jedním ze dvou základních zákonů Božího království. Příkazání lásky, která nečiní rozdíly a nezná výjimky.

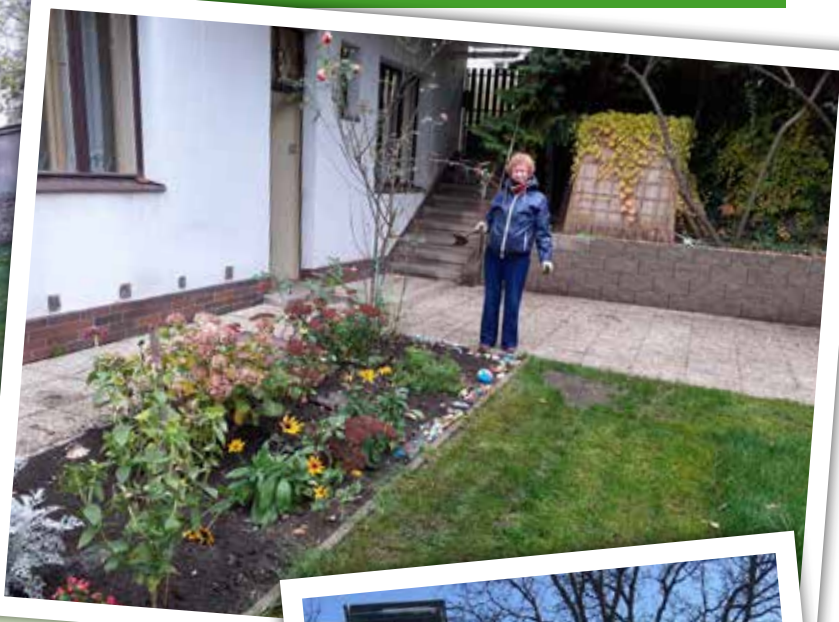
Smyslem dalšího Jakubova výkladu je upozornit na celistvost Božího zákona. Zákon je systém, řád. Neexistuje oblast, v níž by neplatil. Něco jako ekologická rovnováha. Nedá se říct, že ekologickou rovnováhu zachováváme s nějakou výjimkou. Jakmile ji narušíme v jednom, bouráme celý systém. Jakub se drží toho, že naplněním zákona je láska – potažmo milosrdenství. Kdo je tedy milosrdný ke všem, ten už tu rovnováhu má. Zajímavé je z našeho moderního pohledu pořadí hodnot (Jk 2, 11). My bychom asi vyšli spíš z toho, že člověk většinou nezabývá. Neprovinil se vraždou je pro slušného evangelíka celkem splnitelný závazek. Jenže co je to platné, když člověk pohlédne na ženu chtivě – nebo něco podobného. A už je to celé v troskách, protože Zákon je celek.

Naštěstí existuje něco jako Boží milosrdenství. Milosrdenství bychom měli také i my praktikovat, protože jen ten, kdo je milosrdný, může počítat s milosrdenstvím Božím. Dávejme si proto pozor, aby pro nás jeden nebyl Pan Někdo jen proto, jak vypadá, jaký má mobil nebo s kým se zná. A dávejme si pozor, aby pro nás druhý nebyl Pan Nikdo jen proto, že nemá šaty jako popelka na plese, ale spíš jako do chlívků.

Nedělat rozdíly je výzva něco v nás změnit. Mít všechny rádi stejně, rozčuchané i učesané, čisté i špinavce, chytré i jednoduché, bohaté i chudé. A všech si stejně všimnout.

Pán Bůh totiž stojí o nás všechny. Amen.

Martin Bánoci, Teplice, 10. 1. 2021

Proměny farské zahrady

Pocit z dobře odvedené práce při úklidu farské zahrady měli všichni, kteří se do něj pustili. Bylo třeba uklidit spadané listí, vyčistit okapy kůlny a garáže, před zimou ošetřit záhony a další drobné práce. Pěkně řízný guláš, připravený v kotlíku přímo na place, podával výtečný kuchař a bratr farář v jedné osobě Matko Bánoci. Jako vždy „pomáhala“ brigádníkům i Momo. Děkujeme těm, kteří přiložili ruce ke zdárnému dílu.

V lednu přikryl uklizenou zahradu sněh. Jak si s ním poradil bratr farář, vidíte sami. Radost udělal nejen sobě, ale i kolemjdoucím.

Andělská cesta k Betlému

Děti z křesťanské třídy MŠ Fráni Šrámka v Teplicích pravidelně obohacují vánoční besídkou adventní program v našem kostele.

To letos kvůli epidemiologické situaci nešlo, a tak nás pozdravily alespoň na dálku. Se svými učitelkami připravily v rámci projektového dne Andělskou cestu k Betlému na zahradě školy. Děti se nechaly vést andílky a světélky k dřevěnému Betlému, kde jim

učitelky přečetly biblický příběh o narození Ježíše Krista. Kluci i děvčata přispěli vlastnoručně vyrobenými ozdobami a dotvořili tak vánoční atmosféru. U stromčku a jesliček zazpívali všichni společně koledy a nechyběly ani dárečky. Advent začal!

Ani v dobách koronaviru nepřestal farář Martin Bánoci navštěvovat MŠ Fráni Šrámka s křesťanskou výchovou.

Putování za stromem

Kvůli epidemii jsme na staršovstvu zvažovali, zda vůbec má smysl stavět a zdobit vánoční strom. Nakonec jsme se rozhodli PRO. A dobře jsme udělali. Nejprve se osvědčená trojka dřevorubců – Milan, Vlastík a Pavel – vypravila k Mirce Sršňové do Úpořin, odkud smrkového krasavce i s šiškami dopravila do modlitebny. Další ochotní brigádníci Roman, Dana, Bětka a Radovan Gaudynovi, Vítek Vodráček a Matko Bánoci se přidali a pomohli se zdobením. Odměnou jim byla radost obdarovaných dětí.

BLAHOPŘÁNÍ...

S kytičkou a gratulací jsme ještě počátkem října stačili popřát k narozeninám nejstarší člence sboru sestře Lydii Jancykové.

Vánoční bohoslužby a nadílka

Na Boží hod jsme se v našem kostele sešli loni naposledy.

Bohoslužby pro děti i dospělé vedl farář Maňko Bánoci, který se společně s Janou Peškovou postaral o bohatou nadílku pro 26 dětí. Radost byla veliká a my se už teď těšíme na další setkávání, která byla od 28. prosince kvůli přísným

epidemiologickým opatřením velmi omezená, takže jsme se loni už poněkolkáté vrátili do online světa. Škoda, ale co se dá dělat. Věříme, že příští rok bude pro celou planetu příznivější. Modlíme se za to.

Vděční obdarovaní z Plzně.

Vánoční stůl Páně.

„V Teplicích připravili odvážnou kampaň“

– tak se jmenoval článek, zveřejněný v zářijovém vydání Českého bratra a týkal se získání finančních prostředků na výmalbu modlitebny našeho kostela přes platformu hithit. Povedlo se. Napsal o tom 24. 11. 2020 i Teplický deník v článku „Lidé přispěli na výmalbu kostela“.

A milý dopis přišel od čtenáře Sborových ozvěn Jozefa Šuleka, který napsal:

„Chci vám poděkovat za článek v listopadovém vydání novin METROPOL o faráři teplického sboru ČCE Martinu Bánocim. Nejsem evangelík, ale obdivuji ho a žasnu, co všechno dělá pro lidi, svoji církev a hlavně pro děti. Neznám žádného podobně zanáčeného člověka, jako je on. Všiml jsem si, jak se svou milou manželkou Liou pekli palačinky v létě na farní zahradě, v zimě je zase na Zámeckém náměstí prodávali, aby pomohli splnit vánoční přání dětem ze sociálně slabších rodin. Podle toho, co všechno dělá a zvládá, má nezainteresovaný člověk pocit, že to ani není možné... To všechno zvládat je nadlidský úkol. Proto přeji jemu a celé jeho rodině hodně zdraví. Ať vydrží v dobré tělesné i psychické kondici. Zaslouží si můj obdiv.“

Jak jsme ve sboru prožívali uplynulý rok

Rok, který je za námi, byl rokem bezprecedentním, nevidaným, neslýchaným. Jak byste vy charakterizovali rok 2020 jedním slovem? Z mého pohledu faráře bych ho označil slovem – poušť.

Proč? Protože na poušti zažíváme útrapy, zkoušky, víme, co jsou bolesti a především tušíme, že tam můžeme zemřít. To všechno mi připomíná rok 2020. Jenže je tady i druhá stránka mince, která ukazuje na to pozitivní. To, že poušť je nehostinné místo, víme, ale na takovém místě se dá hodně naučit, mnoho zažít. Není to vyhledávané místo, ale konec konců i Mojžíš nebo Ježíš se ocitli na poušti a Bůh-Otec byl s nimi. Neopustil je. Poušť není peklo, ale místo, kde zápasíme se zkouškami, s pokušením, kde se rozhoduje, na které straně stojíme.

A do našich životů se přihnala neslýchaná vichřice – pouštní bouře – zvaná Covid-19. V takovéto bouři často přestaneme vidět své blízké, přátele, bratry a sestry v Kristu. Ať si myslíme, co chceme, strach padl i na nás, křesťany. Strach si totiž nevybírá, koho bude ovládat a šířat. Jenže ani Covid-19, ani strach nemají takovou moc, jako náš Bůh, v kterého věříme. Bůh, pro kterého je i poušť místem setkávání. Bůh, který otevírá oči, vede k setkání, dává útěchu, vidí radost i skrze roušky, ujišťuje nás, že je při nás. Bůh nám na poušti možná něco vezme, ale také

něco nového dá. Jediné, co vím a čemu věřím je, že On je jediná cesta ven, jediná záchrana. To, co nám Pán Bůh dal, je společenství a přátelství, které nemůže přetrvat ani Covid-19, ani strach, ani bolest, či smrt.

Těší mě, že jsme se mohli setkávat na bohoslužbách, že se konal Alianční týden modliteb, že jsme se setkali na akci Noc kostelů, že jsme mohli pořádat festival Doma na zahradě, že se konal příměstský tábor pro děti, že jsme byli jako sbor na cyklo dovolené a zažili jsme i jiná obohacující setkání.

A tak teď, když dopisuji tento článek, přemýšlím. Jestli tohle byla poušť, tak to byla hezká procházka, a proto se ztotožňuji se slovy apoštola Pavla z listu Římanům: *„Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku. Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani anděl ani mocnost, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“*

Martin Bánoci, farář

Sborové ozvěny se dostaly i do Bruselu,

a to zásluhou Filipa a Kristiána Kubáčkových. Na společné fotografii z letní cyklo dovolené ve Strmilově v jižních Čechách se určitě našli.

Na koho jsme mysleli a kdo vzpomínal na nás?

Na konci roku se vždy snažím pozdravit alespoň po telefonu všechny bývalé členy našeho sboru roztroušené po Domovech pro seniory nebo přesídlené. Jejich pozdravy pak s radostí ve shromáždění vyřizuji.

Hned v neděli 5. 1. 2021 jsem vyřizovala pozdrav od s. farářové Jany Vejnarové z Lysé nad Labem, která právě ten den slavila své 96. narozeniny ve výborné duševní kondici. Na Teplice stále ráda vzpomíná. Ke stálým a nejen novoročním pozdravům patří ty od s. farářové Jany Tejkalové z Krabčic, s. Hany Rejchrtové z Poděbrad, s. MUDr. Mirjam Staré z Teplíc a od celé rodiny emeritního faráře br. Jana Opočenského ze Žitenic na Litoměřicku. V únoru 2020 jsme s naším br. farářem navštívili s. Evu Kratochvílovou, abychom jí popřáli k 92. narozeninám (10. 2. 2020), v neděli poté jsem vyřizovala její pozdrav ve shromáždění.

(Zemřela 8. 9. 2020). V neděli 13. 12. jsem oznámila, že s. Jaroslava Horáková je v nemocnici a všechny nás pozdravuje. Měla radost, když jsem jí vypravovala o všem dění v kostele, i když jen po telefonu. Navštívit ji mohl toliko br. farář Matko Bánoci jako nemocniční kaplan, který byl v covidové době jedinou spojkou, což pro ni byla velká posila. V pátek 18. 12. se kvůli infekci přidal zápal plic a opět jsem v neděli vyřizovala její pozdravy. Byla smířená s tím, že ji domů pustí až po Novém roce. Ale 31. 12. jsem ji zastihla na jednotce intenzivní péče, to ještě mohla mluvit; 2. 1. byla již napojena na kyslík, v telefonu se ozval syn Jiří. V neděli 3. 1. 2021 v časných ranních hodinách sestra Horáková skonala. Byla to nejsmutnější zpráva v nejsmutnější době - epidemie nedovolila ani důstojné rozloučení. Rodina se rozhodla uspořádat smuteční shromáždění ve sboru k uctění památky své maminky, tak jak si to přála, až to bude možné.

Věra Grögerová, kurátorka sboru

LOŇSKÝ ROK V NAŠEM SBORU....

Bratr hospodář Milan Jancyk:

Za rok úspěšný, za velké akce v roce 2020 považují vymalování a úklid modlitebny a také úpravu trávníku na přední zahradě. Výčet ochotných brigádníků by byl hodně dlouhý, za všechny stále čilé a připravené pomáhat jmenuji sestry Věru Grögerovou, Danu Gaudynovou, Evu Andrejsovou, Hanku Vondráčkovou a bratry Pavla Jirsáka, Vlastíka a Vítku Vondráčkovy, Romana a Radovana Gaudynovy a u ničeho nechyběl ani bratr farář Matko Bánoci. Moc díky všem, a protože uvnitř i vně našeho stánku je stále co dělat, budeme se jistě potkávat i letos.

Jak redakci SO sdělil Roman Gaudyn,

kteřý má na starosti pravidelná měsíční ekumenická setkávání mužů, Covid-19 to chlapům dovolil pouze v lednu a v únoru. Podobně, pouze dvakrát, se konalo i ekumenické setkání žen. Společně jsme se jako pánská i dámská ekumena potkali při návštěvě Daniela Hermana 11. září na naší farské zahradě. A zatím v nedohlednu jsou setkávání v letošním roce.

Sestra pokladní Růženka Jancyková:

Mám velkou radost, že se nám podařilo rozpočet za rok 2020 ve všech ukazatelích nejen splnit, ale i překročit. Vidím, že jsou členové našeho sboru včetně mladých uvědomělí a obětaví; došlo k navýšení saláru i sbírek, a to přesto, že nás téměř po celý rok provázela doba koronavirová. Všem proto patří velké poděkování.

Redakce Sborových ozvěn se omlouvá,

že časopis vyšel vloni pouze třikrát a ne čtyřikrát, jak jsme tomu zvyklí. Příčinou není pohodlnost, ale světová pandemie koronaviru, kvůli které se většina s láskou připravených akcí nemohla uskutečnit. Věříme a prosíme Pána Boha, aby k nám byl letošní rok příznivější.

BŮH POVOLAL K SOBĚ

- 11. 2. 2020 sestru *Lydii Vondráčkovou* (79 let)
- 9. 9. 2020 sestru *Evu Kratochvílovou* (92 let)
- 3. 1. 2021 sestru *Jaroslavu Horákovou* (90 let)

Všem pozostalým vyjadřujeme hlubokou soustrast.

NA SVĚT PŘIŠLI

• 29. 9. 2020

Natanael Bánoci

• 17. 12. 2020

Emma Chudobová

Obě děti se narodily v teplické nemocnici, mají se čile k světu a celý sbor gratuluje a přeje rodičům, prarodičům a dalším blízkým, ať přinášejí radost každíčký den. Provázaje je Pán Bůh na životní cestě.

Návštěvní hodiny

Pro veřejnost nyní zřídil farář Martin Bánoci návštěvní hodiny. **Kostel ČCE v ulici J. V. Sládka číslo 16 v Teplicích je pro všechny otevřený každou středu od 14 do 15 hodin.** Jsme otevřené společenství, neostýchejte se zavítat.

Kontakt:
tel.: 722 695 008

Sbor ČCE Teplice

Prostřednictvím malého Vítka Skalického přejeme všem členům sboru, přátelům a příznivcům šťastný nový rok 2021 s Božím požehnáním

Pravidelná shromáždění

NEDĚLE:

- 9.30 h. – bohoslužby Teplice
- 10.00 h. – nedělní škola
- 8.00 h. – každá 2. neděle – bohoslužby Duchcov

ÚTERKY:

- 15.00 h. – Klub dětí
- 16.00 h. – Konfirmační příprava
- 17.00 h. – Biblická hodina

PÁTKY:

jedenkrát měsíčně:

- 18.00 h. – Ekumenické setkání mládeže každého věku
- 19.00 h. – Ekumenické setkání mužů

(dle protiepidemických opatření)

www.cceteplice.cz

Alianční týden modliteb 2021

Leden 2021 tradičně začal Aliančním týdnem modliteb.

Trávili jsme ho většinou venku na Zámeckém náměstí nebo s patričními odstupy v sakristii kostela sv. Jana Křtitele, abychom dostali dodržení epidemiologických opatření. V pátek 15. ledna jsme se sešli ke ztišení a společným modlitbám naposledy. Účast byla průměrně 11 lidí, v kasičce se sešlo přes 3 600 korun, určených pro lektory evangelikálních přednášek. Tak zase napřesrok. Děkujeme všem dárcům a především kazatelům za zvěstování Božího slova.

